

råde, der bliver totalt forsømt af en række kommuner. Jeg vil medgive ministeren, at hvis det er store vaskemaskiner, så er der en større mulighed for, at de når frem til en kommunal genbrugsplads, men i min egen hjemkommune har jeg set tilfælde, hvor mindre elektronik, eksempelvis disse her skrækkelige ovne, som man varmer mad i, ryger direkte i containeren og direkte i forbrændingsanlægget. Og Århus Kommune foretager sig ikke en pind for at forhindre det, ikke en pind. De er fuldstændig ligeglade.

Det, der er min bekymring, er, at hvis man vedtager noget, hvor Århus Kommune så får mulighed for at sige, at det er alle mulige andre, der har ansvaret, så bliver de endnu mere ligeglade – hvis det overhovedet er muligt. Det er bare min bekymring på et meget principielt niveau.

Jeg håber da, at ministeren har ret i, at når vi kommer ned i detaljerne, så vil der være nogle fremskridt, nogle hager, som man vil kunne tage fat i, så vi kunne gøre det lidt bedre, end det er i dag. Hvis der er det, så vil vi være glade for det i Enhedslisten ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak.

Keld Albrechtsen (EL):

... men min bekymring er betydelig.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg skal ikke til at bruge § 29 i forretningsordenen, vel?

Keld Albrechtsen (EL):

Nej, nej.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo ikke er sådan, at det her forslag kan fritage kommunale affaldsbehandlere osv. for f.eks. at have en affaldsstrategi med nogle meget klare mål og nogle meget klare incitamenter eller for stadig væk at gøre deres arbejde og informere og oplyse befolkningen om nødvendigheden af, at ens mobiltelefon med nogle uhenigtsmæssige komponenter ikke bare ryger ned i husholdningsaffaldet. Det friholder det os jo ikke for stadig væk at tage alvorligt og gøre noget for i nogle andre slags sammenhænge.

Det, jeg bare synes måske overses lidt i hr. Keld Albrechtsens argumentation, er, at her får producenterne jo altså også et incitament – de har jo også en udgift. Hr. Keld Albrechtsen spørger, hvorfor de skal have lov til sådan at bestemme, hvordan det bliver skruet sammen. Ja, det skal de jo bl.a., fordi det er dem, der nu finansierer ordningen. Det er jo vigtigt, at der bliver taget hånd om, at dobbelt så mange tusinde ton skrot forventeligt kan behandles miljømæssigt forsvarligt – fra ca. 40.000 t til ca. 80.000 måske 100.000 t er de tal, jeg har fået. Det er dog alligevel noget, der kan batte lidt miljømæssigt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det kan godt være, at jeg lige var uopmærksom et øjeblik, men jeg synes ikke rigtig, at jeg fik svar på mit spørgsmål om det med, at ministeren kan fastsætte regler for eksportører i udlandet, der f.eks. ved at sælge det over internettet leverer elektrisk udstyr direkte til husholdninger i Danmark. Hvad har miljøministeren tænkt sig at gøre netop for at hindre det her problem, som vi ser, og som i hvert fald jeg tror er et stigende problem?

Kl. 20.55

Hvordan skal den fordeling af den økonomiske del af det her ligesom foretages? For mig er det også vigtigt, at det både er store og små apparater, vi taler om her, at det ikke kun er en lille gruppe. Men det kan godt være, jeg var uopmærksom et øjeblik. Kunne ministeren sige det en gang til?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Ja, det vil jeg gerne, og jeg svarede faktisk på det før, men vil gerne gentage, at det jo bl.a. er lagt op til producenterne at aftale, hvordan de skal gøre det, også i henhold til udenlandske producenter. I princippet skal de tilslutte sig et producentregister, i princippet skal de kunne få en regning. Hvordan skal det ske i praksis?

Der er det, jeg siger, at lige præcis omkring nethandel med nogle af de her ting, er vi stadig væk nede i nogle meget, meget, meget små mængder, men det ændrer ikke ved, at det vil kunne tages op, når de forskellige organisationer, hvilket de jo er i gang med nu, skal prøve at udmønte de her ting. Det var også det, jeg svarede hr. Jørn Dohrmann i første omgang.